

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Rks/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013201135
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013201135.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: S. E., K. XXXX/XX, Z., proti odporcovi: Mesto Martin, Námestie S. H. Vajanského 1, Martin, v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu odporcu č. 25188/2013 zo dňa 18. septembra 2013, v spore o právomoc predloženom Krajským súdom v Žiline, takto jednohlasne

rozhodol:

Konanie a rozhodnutie vo veci patrí do právomoci Okresného úradu Žilina.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie spor o právomoc podľa § 8a zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „O. s. p.“), keď dospel k záveru, že nemá kompetenciu rozhodovať o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu o priestupku, ktoré mu bolo predložené odporcom. Odporca prvotne predložil odvolanie na rozhodnutie Okresnému úradu v Žiline, ktorý mu však predložené odvolanie vrátil, keď vyslovil, že nie je odvolacím orgánom vo veciach, kde v prvom stupni konala obec, pretože podľa § 4 ods. 2 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „zák. č. 180/2013 Z. z.“) je odvolacím orgánom len vo vzťahu k iným okresným úradom v sídle kraja a odvolanie je potrebné zaslať na príslušný súd.

Krajský súd mal za to, že kompetentným na prejednanie odvolania je Okresný úrad Žilina, do ktorého územného obvodu patrí mesto Martin ako prvostupňový orgán pri prenesenom výkone štátnej správy.

Podľa § 8a O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje spory o právomoc medzi súdmi a orgánmi štátnej správy.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 180/2013 Z. z., okresný úrad v sídle kraja okrem pôsobnosti podľa odsekov 1, 4 a 5 vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje okresný úrad, ktorý má sídlo v jeho územnom obvode, ak osobitný zákon neustanovuje inak; ak v prvom stupni rozhoduje len okresný úrad v sídle kraja, vykonáva v druhom stupni štátnu správu okresný úrad v sídle kraja, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 180/2013 Z. z., obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „zák. o priestupkoch“), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 52 ods. 1, 2 zák. o priestupkoch, priestupky prejednávajú obvodné úrady, ak zákon neustanovuje inak.

Orgány Policajného zboru prejednávajú priestupky

- a) spáchané porušením všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky,
- b) proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. l/,
- c) extrémizmu podľa § 47a,
- d) ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 83 ods. 2 zák. o priestupkoch, návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní.

Podľa § 58 ods. 1 Správneho poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom je správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Podľa § 7 ods. 2 písm. d/ zákona č. 282/2002 Z. z. ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len zák. č. 282/2002 Z. z.), priestupku sa dopustí ten, kto vedie psa, ak nepreukáže známku totožnosť psa.

Podľa § 7 ods. 4 zák. č. 282/2002 Z. z., priestupky podľa tohto zákona prejednáva obec a v blokovanom konaní obecná polícia a orgán Policajného zboru.

Podľa § 7 ods. 5 zák. č. 282/2002 Z. z., na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch.

V zmysle vyššie uvedených ustanovení a postupujúc v súlade s doterajšou rozhodovacou praxou (príkladmo uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 6Sžo/39/2011 zo dňa 23. novembra 2011, sp. zn. 8Rks/1/2012 zo dňa 13. marca 2012, sp. zn. 5Rks/2/2011 zo dňa 10. októbra 2011) Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že prejednávanie priestupkov podľa zák. č. 282/2002 Z. z. je výkonom prenesenej štátnej správy, keď ich prejednanie ako výnimku zo všeobecnej príslušnosti podľa § 52 zák. o priestupkoch, bolo zák. č. 282/2002 Z. z. zverené obciam. Obec má v konaní o priestupkoch postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy, i keď to zákon o priestupkoch ani zák. č. 282/2002 Z. z. výslovne neurčujú.

Prejednávanie priestupkov vo všeobecnosti patrí do výkonu štátnej správy (orgánmi podľa § 52 zák. o priestupkoch), a preto niet dôvodu, pre ktorý by prejednávanie priestupkov obcou malo byť výkonom samosprávy. Proti rozhodnutiu o priestupku je v zmysle § 81 a nasl. možno podať odvolanie, pričom je zrejmé, že o podanom odvolaní rozhoduje správny orgán v správnom konaní. Súd ani pri preskúmaní zákonnosti, či už právoplatných alebo neprávoplatných správnych rozhodnutí, nie je správnym orgánom. Pokiaľ § 83 ods. 2 zák. o priestupkoch upravuje možnosť podať správnu žalobu, podmienkou vyčerpanie je riadneho opravného prostriedku v správnom konaní.

Neúplnosť právnej úpravy v tomto smere je potrebné odstrániť analogickou aplikáciou § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 180/2013 Z. z. aj na priestupky, ktoré prejednáva obec podľa § 7 ods. 4 zák. č. 282/2002 Z. z. v tom zmysle, že odvolacím orgánom je orgán, ktorý by o odvolaní rozhodoval, pokiaľ by priestupok

prejednal okresný úrad. Opačný postup by mohol znamenať porušenie čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, najmä pokiaľ ide o rovnosť účastníkov konania, keď osoby, ktorých priestupky by prejednávali príslušné orgány štátnej správy (okresné úrady alebo orgány policajného zboru), by sa mohli domáhať ich preskúmania prostredníctvom správnej žaloby v zmysle § 83 ods. 2 zák. o priestupkoch, avšak osoby, ktorých priestupky by v prvom stupni prejednávala obec, by takúto možnosť, a to bez zákonodarcom stanoveného účelu, dosiahnutie ktorého by sa týmto postupom sledovalo, nemali.

V zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky priestupok treba považovať za skutok, ktorý má trestnoprávny charakter (napríklad rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Lauko proti Slovenskej republike z 2. septembra 1998, č. sťažnosti 26138/95; Kadubec proti Slovenskej republike z 2. septembra 1998, č. sťažnosti 27061/95; Čanády proti Slovenskej republike zo 16. novembra 2004, č. sťažnosti 53371/99; Öztürk proti Nemeckej spolkovej republike z 21. februára 1984, číslo sťažnosti 8544/79; nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 231/2010-38 z 25. augusta 2010). Z právnych názorov vyslovených v odôvodneniach rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že je v záujme štátu a jeho orgánov postihovať protiprávne konanie, ktoré je za priestupok označené v zákone č. 372/1990 Zb. alebo v osobitnom zákone (v tomto prípade zák. č. 282/2002 Z. z.). Orgány štátu, ktoré sú príslušné na konanie vo veciach priestupkov, vykonávajú štátnu správu.

Odvolaním bolo napadnuté rozhodnutie mesta Martin, ktorým bol navrhovateľ uznaný vinným z priestupku podľa § 7 ods. 2 písm. d/ zák. č. 282/2002 Z. z., a preto na konanie a rozhodnutie veci je príslušný Okresný úrad Žilina, v územnom obvode ktorého sa mesto Martin nachádza.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.